

ikke det allerringeste. Det var en ganske anden Sag, dersom det ærede Medlem kunde give den Garanti. Men der er naturligvis noget i Vejen med det nuværende Flertal i Folketinget. Det er vel ikke det, at vi ikke er kønne nok, for vi kan vel altid være ilge saa kønne som det ærede Medlems Meningsfæller. Men vi er maaske ikke nok? Forlanger man flere? Hvor mange forlanger man? (Afbrydelse af *Fraenkel*). Jeg kan godt forstaa, at det ærede Medlem, der nu afbryder mig, afbryder mig, naar der er Tale om Kønhed, for den har han ikke for meget af. Mener man, at der skal være nogle flere, for at man skal være tilfreds og sige, at nu er der et passende Flertal i Folketinget? Skal der være 24? Er det det, der er Meningen? Kræver det ærede Medlem det? Eller skal der være 20, 16, 12, 8 eller hvor mange? Det kunde være rart at faa det at vide. Det er i alt Fald ikke nok, at det ærede Medlem fra Ringkøbing siger til os: Naar blot vi har haft et Valg og der kommer et lignende Flertal som det, der er nu, ind igen, saa er der ikke noget i Vejen, saa skal Landstinget nok bøje sig. Thi derom ved det ærede Medlem ikke det ringeste.

Jeg tror derfor, at det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) ikke skal gøre sig nogen Ulejlighed for at komme bort fra Kærnen i det foreliggende Spørgsmaal. Jeg kan godt forstaa, at det ærede Medlem gør sig al mulig Ulejlighed for at fremhæve, at Sagen er saa lille og slet ingen forfatningsmæssig Betydning har, og at det virkelig ikke er værd at skænke den nogen som helst Tanke. Det er et Fejltrin, men det er kun et lille bitte Fejltrin, det ærede Medlem her gør. Han er kommet ind paa en gal Bane, men han er paa den rigtige Vej, mener det ærede 7de Medlem for Hjørring Amt (Johan Knudsen), der talte før mig.

Det er for Resten ganske fornøjeligt at se, at de Konservative staa sammen med Venstre som Forslagsstillere til dette Ændringsforslag. Jeg er heller ikke i Tvivl om, at dersom det ærede Medlem fra Ringkøbing virkelig skulde være saa enfoldig — jeg anser ham nu ikke for at være enfoldig —, at han ikke forstod Rækkevidden af den Politik, han er Leder af i denne Tid, saa forstaaer det ærede konservative Medlem, der talte før mig, den udmærket godt. Det burde maaske egentlig have været dette konservative Medlem, der stod som Fællesordfører for Ændringsforslaget. Ikke at jeg tvivler om, at det ærede Medlem fra Ringkøbing skulde være paa det rene med, hvor vidt Ændringsforslaget rækker, eller

hvor vidt den Politik, han er inde paa, rækker, men jeg forstaaer godt, at der er en lille Smule Undseelse hos det ærede Medlem fra Ringkøbing i Anledning af den nye Politik, han er inde paa. Det er et Stykke gammel Højrepolitik, rigtig god gammeldags Højrepolitik. Man behøver saamænd ikke at døbes om og kalde sig konservativt Folkeparti for at slutte sig til den Politik. (Afbrydelse af Asger Karstensen). Det ærede 6te Medlem for Maribo Amt (Asger Karstensen) giver mig Tilslutning og siger: Nej, det behøver man ikke. Man har haft saa travlt med Navneforandring og kalder sig konservativt Folkeparti i Stedet for Højre, men det lader til, at Politikken skal være akkurat den samme som Højres i gamle Dage. (Afbrydelse). Det er ingenlunde sikkert? Det er meget muligt; der er vist intet sikkert, hvad det Partis Politik angaar, det kan vi godt være enige om. Det er heller ikke umuligt, at det i Fremtiden vil vise sig, at det konservative Folkeparti og det ærede Medlem fra Ringkøbing vil staa udmærket trofast Side om Side for at føre den Politik, som de i disse Dage har gjort Forberedelser og Begyndelse til her i Rigsdagen ved at kæmpe for, at Landstinget skal blive den Faktor, der har den største Indflydelse i vort politiske Liv, og at Folketinget skal blive den underlegne.

Men hvis de to Partier er enige om denne Politik og vil følge den i Fællesskab, beder jeg dem være overbeviste om, at saa vil der findes andre Partier, der med mindst lige saa stor Kraft vil kæmpe imod, at de skal opnaa at faa nogen Sejrr. Jeg vil haabe, at det vil vise sig om ikke ret længe, at den Politik kun egner sig til Nederlag. Demokratiet her i Danmark giver ikke sin Tilslutning til den Politik.

Asger Karstensen: Naar man har været en opmærksom Tilhører ved den Diskussion, der er ført om Øjeblikkets politiske Situation, har man naturligvis faaet sine Indtryk af Debatten, og hvis jeg paa-stod, at den Argumentation, jeg har hørt fra radikal og socialistisk Side, har overrasket mig ved Nyhedens Interesse, ved en Rigdom paa gode Indfald og nye Indfald, vilde jeg ikke sige Sandheden. Det er en hel Række af de gamle Travere, vi ældre Rigsdagsjournalister erindrer fra Dagene omkring 1905 og videre, som vi har set de Radikale og Socialdemokraterne lufte igen ved denne Lejlighed. De tager sig knap saa godt ud — den sidste Bemærkning være sagt til de Radikales Ordfører, der jo